

«Τα πάντα δύναμαι δια του ενδυναμούντος με Χριστού» □ □ (Φιλιππησίος, δ' :13)

Με τα λόγια αυτά ο απόστολος Παύλος εκφράζει με πλήρη επίγνωση, το εξαγόμενο συμπέρασμα από □ αυτά που συνέβαιναν στη χριστιανική πορεία του, δηλαδή ότι ο ίδιος αντιμετώπιζε επιτυχώς όλες τις δοκιμασίες και τις θλίψεις, με τη βοήθεια της δύναμης που του χορηγούσε ο Ιησούς Χριστός.

Πιστεύουμε ότι είναι χρήσιμο και εμείς να αναρωτηθούμε, 'Αλήθεια, έχουμε την παρρησία να λέμε και εμείς το ίδιο σήμερα ή μήπως κάτι μας εμποδίζει να το πούμε;'. □ Σίγουρα θα συμφωνήσουμε ότι απέχουμε πολύ από την αφιέρωση του αποστόλου Παύλου και από τις ανάλογες με αυτή μεγάλες δοκιμασίες που □ αντιμετώπισε. Όμως με βάση την προτροπή του ίδιου του αποστόλου Παύλου, 'Μιμηταί μου γίνεσθε, καθώς και εγώ του Χριστού'

(Α' Κορινθίους, ια' :1), καλούμαστε όλοι όσοι έχουμε γνωρίσει τον Ιησού Χριστό, όπως □ ο απόστολος Παύλος, σαν προσωπικό μας Σωτήρα, να διατυπώνουμε το ίδιο συμπέρασμα, κατά τη διάρκεια των ανάλογων με την πνευματική ηλικία και πίστη μας, απαραίτητων δοκιμασιών και θλίψεων που θα αντιμετωπίσουμε. Ακόμα και αν δεν έχουμε τη παρρησία να ομολογούμε αυτή την αλήθεια εξαιτίας των λαθών μας, □ να ξέρουμε ότι όλα μπορούν να διορθωθούν γιατί η αγάπη του Πατέρα Θεού για μας είναι μεγαλύτερη από τα λάθη μας και γι' αυτό όταν βλέπει ότι μετανοούμε για τις πτώσεις μας, μας βοηθάει να ανορθωθούμε και □ συνεχίζει να μας αγαπάει.

Συνεχίζοντας θα αναφέρουμε γραφικά παραδείγματα στα οποία φαίνεται καθαρά η ενδυνάμωση του Κυρίου σε ανθρώπους δικούς Του, σε στιγμές που αυτοί βρισκόταν σε κατάσταση □ πλήρους αδυναμίας ή ακόμα και θανάτου.

Είναι λογικό να ξεκινήσουμε πρώτα με εμπειρία του ίδιου του αποστόλου Παύλου, που αποδεικνύει την ενδυνάμωσή του από τον Κύριο σε στιγμές αδυναμίας και κατά συνέπεια την αλήθεια του προαναφερθέντος ισχυρισμού του. Συγκεκριμένα αναφέρουμε την περίπτωση που ο απόστολος Παύλος λιθοβολήθηκε στη Λύστρα από τους όχλους, παρόλο που προηγουμένως αυτοί είχαν δει το θαύμα της θεραπείας ενός εκ γενετής χωλού που έκανε ο Θεός δια του Παύλου. Σ' αυτό συνέβαλλαν οι διώκτες των αποστόλων Ιουδαίοι, που με τις κατηγορίες τους ανέτρεψαν □ το σκεπτικό των ανθρώπων που είδαν το θαύμα και τους έστρεψαν εναντίον του Παύλου, με αποτέλεσμα να τον

λιθοβολήσουν. Στη συνέχεια, επειδή νομίζανε ότι ήταν νεκρός, τον σύρανε έξω από την πόλη και τον άφησαν. Εκεί κάτω στο χώμα και σε πλήρη αδυναμία που ήταν ο απόστολος Παύλος από τους λιθοβολισμούς, ο Κύριος τον δυνάμωσε και όταν τον περικυκλώσανε αδελφοί, σηκώθηκε, πήγε μαζί τους στην πόλη και την άλλη μέρα μαζί με τον Βαρνάβα πήγαν στη Δέρβη, όπου κήρυξαν το ευαγγέλιο (Πράξεις, ιδ': 8-23). Συνεπώς μπορούμε να πούμε με βεβαιότητα ότι ο Θεός ναίμεν επέτρεψε να λιθοβοληθεί ο Παύλος, αλλά τον θεράπευσε σωματικά και τον δυνάμωσε ψυχικά, ώστε να ολοκληρώσει το έργο που του είχε αναθέσει.

Επιπλέον αυτό που διαπιστώνουμε από αυτά τα γεγονότα είναι ότι ο εχθρός της ψυχής μας διάβολος, δεν θέλει να διακρίνουμε τα θαύματα που κάνει ο Θεός στη ζωή μας και προσπαθεί με τα όργανά του, να τα αποδώσει σε συμπτώσεις ή σε δύναμη ανθρώπου, με σκοπό να αφαιρέσει την πίστη στην δύναμη και κατά συνέπεια στην ύπαρξη του Θεού από μέσα μας. Γι' αυτό να έχουμε υπόψη ότι επειδή ο Τριαδικός Θεός που εκτελεί θαυμαστές ενέργειες είναι αόρατος, χρειάζεται πίστη για να πούμε π.χ. ότι η θεραπεία του χωλού και του Παύλου που συνέβησαν στη Λύστρα, οφείλονταν σε ενέργειες του παντοδύναμου Τριαδικού Θεού. Άλλωστε γι' αυτό είναι γραμμένο: «χωρίς δε πίστεως αδύνατον είναι να ευαρεστήση τις εις αυτόν· διότι ο προσερχόμενος εις τον Θεόν πρέπει να πιστεύη ότι είναι και γίνεται μισθαποδότης εις τους εκζητούντας αυτόν» (Εβραίους, ια':6).

Άλλο παράδειγμα είναι αυτό της Δορκάδας, η οποία ήταν μαθήτρια του Κυρίου που ζούσε στην Ιόππη και ήταν πλήρης αγαθών έργων και ελεημοσυών. Όμως συνέβη να ασθενήσει και να πεθάνει. Τότε οι αδελφοί έστειλαν άνδρες να φέρουν τον απόστολο Πέτρο που βρισκόταν αυτές τις μέρες κοντά στην Ιόππη, στη πόλη Λύδδα, όπου μέσω αυτού ο Θεός θεράπευσε τον Αινέα που ήταν παράλυτος από οκτώ ετών. Ο Πέτρος πήγε, προσευχήθηκε για αυτήν, είπε λόγο και η Δορκάδα αναστήθηκε, με αποτέλεσμα να παρηγορηθούν όλοι και αυτό το θαύμα να γίνει αιτία να πιστέψουν πολλοί στον Κύριο Ιησού Χριστό (Πράξεις, θ':36-43).

Η Δορκάδα ήταν παράδειγμα προς μίμηση στην εκκλησία που υπηρετούσε, αλλά συνέβη το παράδοξο να αρρωστήσει και να πεθάνει. Μεγαλύτερη αδυναμία από το θάνατο κάποιου ανθρώπου δεν υπάρχει. Όμως εκεί που όλα φαίνονται χαμένα και αδύνατα, εκεί ο Θεός φανερώνει τη δύναμή Του, γιατί η δύναμη του Θεού δεν τελειώνει

όταν τελειώνει η δική μας, αλλά Αυτός είναι ο Κύριος της ζωής και των δυνάμεων, που μας ζωοποιεί και μας ενδυναμώνει. Ο Θεός έχει σχέδιο που εμείς δεν μπορούμε να φανταστούμε και όλα τα εκτελεί με βάση τη δική του πρόνοια, προς το δικό μας αιώνιο συμφέρον, το οποίο είναι συνυφασμένο με τη δόξα του Αγίου Ονόματός Του. Γι' αυτό όπως στη περίπτωση του Λαζάρου που ανέστησε ο Κύριος, έτσι και στη περίπτωση της Δορκάδας, ίσχυε ο λόγος του Κυρίου, 'Αύτη η ασθένεια δεν είναι προς θάνατον, αλλ' υπέρ της δόξης του Θεού, διά να δοξασθῇ ο Υιός του Θεού δι' αυτής'

(Ιωάννης, ια' :4), μια αλήθεια που και στις δύο περιπτώσεις αποδείχθηκε από το γεγονός ότι αυτά τα θαύματα έκαναν πολλούς να πιστέψουν στον Κύριο Ιησού Χριστό.

Στον προφήτη Ησαΐα διαβάζουμε: «Δεν εγνώρισας; δεν ήκουσας, ότι ο αιώνιος Θεός, ο Κύριος, ο Ποιητής των άκρων της γης, δεν ατονεί και δεν αποκάμνει; δεν εξιχνιάζεται η φρόνησις αυτού. Δίδει ισχύν εις τους ηττημένους και αυξάνει την δύναμιν εις τους αδυνάτους. Και οι νέοι θέλουσιν ατονήσκει και αποκάμει, και οι εκλεκτοί νέοι θέλουσιν αδυνατήσκει παντάπασιν• αλλ' οι προσμένοντες τον Κύριον θέλουσιν ανανεώσκει την δύναμιν αυτών• θέλουσιν αναβῆ με πτέρυγας ως αετοί• θέλουσι τρέξει και δεν θέλουσιν αποκάμει• θέλουσι περιπατήσκει και δεν θέλουσιν ατονήσκει»

(Ησαΐας, μ' :28-31).

Στις δύσκολες μέρες που περνάμε είναι φανερό η ψυχική αδυναμία και ατονία των ανθρώπων ακόμα και των νέων και τα ψυχολογικά προβλήματα πολλά. Αυτό που μπορούμε να πούμε με βεβαιότητα είναι ότι η αιτία της ψυχικής αδυναμίας και ατονίας των ανθρώπων είναι η απιστία ή η νοθευμένη πίστη στον Κύριο Ιησού Χριστό και στο Ευαγγέλιό Του, η δε λύση στο πρόβλημα της σωστής επιβίωσης είναι να ζούμε σύμφωνα με το Ευαγγέλιό Του, προσμένοντάς Τον, όπως οι πέντε φρόνιμες παρθένες της παραβολής. Αυτό ισχύει διότι ο Ιησούς Χριστός θα ανανεώσει τις δυνάμεις μας, ώστε να έχουμε συνεχώς καρποφόρα ζωή, σύμφωνα με το λόγο Του: «Ο μένων εν εμοί και εγώ εν αυτώ, ούτος φέρει καρπὸν πολύν, διότι χωρίς εμού δεν δύνασθε να κάμητε ουδέν»

(Ιωάννης,

ιε' :5). Μένουμε μέσα στον Κύριο και Αυτός μένει μέσα μας, πιστεύουμε σημαίνει ότι διατηρούμε συνεχή επαφή μαζί Του, αφενός στο προσωπικό μας ταμείο, δηλαδή προσευχόμενοι δια του Αγίου Πνεύματος και μελετώντας και εκτελώντας το λόγο Του και αφετέρου συμμετέχοντας στις συναθροίσεις της εκκλησίας που μας

έχει προσθέσει, σύμφωνα με το απ' Αυτόν ειρημένο:

«...Διότι όπου είναι δύο ή τρεις συνηγμένοι εις το όνομά μου, εκεί είμαι εγώ εν τω μέσω αυτών»

(Ματθαίος, ιη':20).

Συνοψίζοντας λέμε ότι αν ενώ θέλουμε να κάνουμε το θέλημα του Κυρίου, νιώθουμε αδύναμοι μπροστά σε ένα πρόβλημα, τότε ο καθένας μας ας λέει όπως ο απόστολος Παύλος: «...όταν ήμαι αδύνατος, τότε είμαι δυνατός» (Β'

Κορινθίους, ιβ':10) και να πιστεύουμε ότι ο Κύριος $\square$ θα μας δώσει τη δύναμη να αντιμετωπίσουμε το πρόβλημα και ότι θα δώσει τη λύση, όταν και όπως Αυτός θέλει (Α' Κορινθίους, ι':13). Τα πάντα που πρέπει να κάνουμε, μπορούμε να τα κάνουμε δια της δυνάμεως του Ιησού Χριστού και αυτό θα το διαπιστώνουμε κάθε φορά που θα αντιμετωπίζουμε πειρασμούς και θα ζητάμε ένεργημα και με πίστη, ενδυνάμωση από τον Κύριο Ιησού Χριστό. Αμήν!